

Європа потребує більше інтеграції

Стор. 4

НОВИНИ ЄС

Європа спонукає до інноваційного розвитку

Стор. 7

ПІДСУМКИ

Домашнє завдання не виконано

Стор. 10

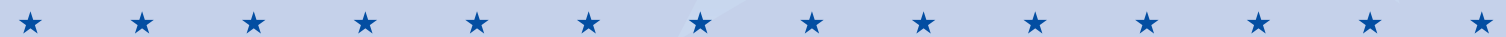
НОВИНИ СПІВПРАЦІ ЄС-УКРАЇНА

Громадянське суспільство і держава можуть взаємодіяти ефективно

Стор. 14

На Конференції з безпеки у Мюнхені Віце-президент Єврокомісії Вівіан Редінґ прокоментувала наступне запровадження нових, більш жорстких, але й більш простих і прозорих правил захисту даних в Інтернеті: „У Європі забагато законів, що протирічать один одному, через що бізнес переплачує щороку € 2,3 млрд”.

10 лютого 2012 року у Варшаві на міжнародній конференції “ЄС та Східне Сусідство: виклики демократизації” обговорено стан демократії у країнах Східного Партнерства та зусилля ЄС щодо впровадження ефективного управління в регіоні.

ЮВІЛЕЙ МААСТРИХТСЬКОГО ДОГОВОРУ: ВІДЗНАЧАТИ ДОРЕЧНО

У лютому виповнилося 20 років від часу підписання Маастрихтського договору, який також називають Договором про Європейський Союз. Цей документ заклав підвалини всеосяжної співпраці та подальшого об'єднання європейських держав і запровадив назву „Європейський Союз” замість тодішнього „Європейського Економічного співтовариства”.

Розширення Євросоюзу, бажання дедалі більшої кількості держав стати його частиною було, серед іншого, наслідком новацій Маастрихтського договору. Тож за 20 років до ЄС приєдналося 15 держав, і цей процес триває досі.

Маастрихтським договором було запроваджено спільну зовнішню політику ЄС, співпрацю в галузі правосуддя та внутрішніх справ, процедуру спільного ухвалення рішень, а також посаду європейського омбудсмена, Комітет регіонів та розширено застосування голосування кваліфікованою більшістю. Договір заклав основи й макроекономічних вимог до держав ЄС, зокрема розміру державного боргу, дефіциту держбюджету, стабільності валютного курсу тощо. Одне з найважливіших положень Маастрихтського договору – запровадження єдиної європейської валюти, тож документ започаткував співпрацю національних банків країн ЄС та створення Європейського центрального банку.

Підписання 7 лютого 1992 року Маастрихтського договору – безперечно, велика подія. Зафіксовані 20 років тому принципи співпраці та солідарності допомогли країнам ЄС досягти добробуту й стабільності, а Європейському Союзу – стати потужною, впливовою силою на міжнародній арені. Сьогодні Євросоюз розв'язує дуже складні проблеми, запроваджуючи для цього стратегічні реформи, – і основи для їх реалізації закладено й у Маастрихті.

– Я вірю, що, незважаючи на всі перешкоди, ми прогресуємо. А перешкоди виникають саме тому, що є рух, – заявив з нагоди ювілею Президент Єврокомісії Жозе Мануел Баррозу. – Часом виникають проблеми в міжурядовому співробітництві. Але сьогодні всі розуміють, що негаразди виникають не від того, що маємо забагато євроінтеграції, а тому, що у нас її недостатньо. Ми потребуємо міцнішої Європи з ефективнішим європейським урядуванням, здатної витримати великі виклики глобалізації.

НОВИНИ ЄС

ЄС посилює антикризову стратегію	4
Мартін Шульц сподівається на позитивні зрушення	5
ЄС: інфляція сповільнюється, рівень безробіття зберігається	5
Зона тривоги та надії	6
ЄС запроваджує ембарго на поставки іранської нафти	6
Європа на шляху до „біосупільства”	7
„Дорожня карта” для Інтернет-торгівлі	7
2012: рік активного старіння та солідарності поколінь	8
Інтернет консолідує покоління	8

ЄВРОІНТЕРВ'Ю

Х'ю Беррідж: „Питання акредитації стосуються буквально всього”	9
--	---

ТЕМА НОМЕРА

Домашнє завдання не виконано	10
Михайло Гончар: „Двосторонній формат усе ще можливий”	11

НОВИНИ СПІВПРАЦІ ЄС–УКРАЇНА

„Парафування відбудеться, щойно завершать юридичні формальності”	12
ЄС інвестує у молодіжну політику на теренах Східного партнерства	12
Безвізовим перспективам бракує прогресу	13
Ірина Сухініна: „Проект поширює європейський досвід співпраці між владою і громадою”	14

ЄВРОБЮЛЕТЕНЬ №2'12

Інформаційне видання Представництва Європейського Союзу в Україні
Засновник: Представництво Європейського Союзу в Україні
01024, м. Київ,
вул. Круглоуніверситетська, 10
<http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/>

Керівник проекту – Ірина Стаднійчук
E-mail: Irina.Stadnychuk@eeas.europa.eu

Видавець:
Media Consulta International Holding AG
Вассергассе, 3
10179 Берлін, Німеччина
Tel.: + 49 (030) 6 50 00-0
Fax: + 49 (030) 6 50 00-370

Випусковий редактор – Ірина Романова
i_roman@rambler.ru

Інтернет-версія: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/eurobulletin

Виконавець
ТОВ „Агенція комунікацій”
ТМ „Key Communications”
01033, м. Київ,
вул. Саксаганського, 28, оф. 20
Тел./факс: (044) 201 64 94

Редакційна група:
Анатолій Марциновський,
Юлія Ємельянова, Тетяна Вороніна,
Данило Марчишин

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №13773-2747ПР від 17.03.2008 р.
Індекс видання 98603
ISSN 1725-0811
Підписано до друку 2.02.2012
Друк: ТОВ „Новий друк”
02660, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1
Наклад 1000 прим.
Розповсюджується безкоштовно.

ЄС посилює антикризову стратегію

30 січня на позачерговому засіданні Європейської Ради у Брюсселі голови держав та урядів Євросоюзу зосередилися на питанні: як відновити економічне зростання та створити робочі місця, при цьому продовжуючи політику розумних бюджетних скорочень.

Попри гарячі дискусії, що передували зустрічі, й дискусії у залі засідань, учасники дійшли згоди щодо підписання нової фінансової угоди. Цей документ передбачає посилення контролю за бюджетними витратами країн Європейського Союзу та автоматичне запровадження санкцій щодо порушників норм, зафіксованих в угоді. Згідно з документом, країни-члени мають дотримуватися „правила збалансованого бюджету”. Воно зобов’язує їх прагнути до профіцитного або збалансованого бюджету (структурний дефіцит не має перевищувати 0,5% від номінального ВВП).

Нова норма має бути інкорпорована в законодавство країн-членів, у тому числі й на конституційному рівні. У разі порушення термінів ухвалення цих вимог до країни-члена застосовуватимуться обмежувальні заходи. В окремих випадках з порушника може бути стягнуто штраф у розмірі 0,1% від його ВВП.

Лідери ЄС дійшли згоди щодо підписання угоди про створення Європейського механізму стабільності – фонду допомоги країнам, що потерпають від економічних проблем. Очікується, що він запрацює в липні поточного року.

Водночас Президент Європейської Ради Герман Ван Ромпей підкреслив, що для подолання економічної кризи цих заходів може виявитися замало: „Ми маємо докласти більших зусиль, особливо для розв’язання питань зростання й зайнятості населення”.

Прем’єр-міністр головної в ЄС Данії Хелле Торнінг-Шмідт також наголосила: „...все починається й закінчується питаннями про зростання та зайнятість... Ми також змушені усвідомлювати, що кожна окрема країна ЄС по-

Міністри фінансів євросони домовилися до першого липня створити новий фонд, покликаний допомогти паралізованим боргами країнам виправити становище. Угода про формування постійного фонду Європейського стабілізаційного механізму (ESM) передбачає, що він розпочне роботу на рік раніше, ніж планувалося, й матиме у своєму розпорядженні € 500 млрд.

Європейський стабілізаційний механізм (ESM) покликаний замінити Європейський фонд фінансової стабільності (EFSF), термін дії якого спливає цього літа.

На відміну від попередника, резерви якого формувалися винятково як гарантії, новий фонд матиме в своєму розпорядженні € 80 млрд „живих коштів” (€ 22 млрд – внесок Німеччини). Це дозволить зробити фонд незалежним від оцінки рейтингових агенцій.

винна мати збалансований бюджет, але водночас ми маємо зосередитися на зростанні та створенні робочих місць. Треба зрозуміти, що це – дві сторони однієї медалі”.

Тому учасники саміту приділили особливу увагу питанням створення нових робочих місць (перш за все – для молоді), завершення формування єдиного ринку та додаткової стимуляції діяльності малих і середніх підприємств.

Малий та середній бізнес – як головний генератор робочих місць у ЄС – має отримати більше можливостей для пошуку джерел фінансування своєї діяльності. Тому ухвалено рішення мобілізувати структурні фонди й зміцнити підтримку малих та середніх підприємств з боку Європейського інвестиційного банку.

За словами Ван Ромпея, заходи ЄС у цій сфері мають на меті „дати перспективу та надію” на майбутнє.

Очікується, що 17 країн-учасниць зони євро, а також інші країни ЄС, які бажають долучитися до цієї угоди (окрім Чеської Республіки та Об’єднаного Королівства, які заявили про окрему позицію), підпишуть її у березні. Чинності ж вона набере після ратифікації 12-ма країнами євросони.

Слід зазначити, що підписання фіскальної угоди викликало гострі дискусії між країнами євросони та державами, які зберегли національні валюти. Велика Британія заявила про неприєднання до неї раніше, а Польща попередила, що може утриматися від підписання документа, доки не буде враховано її позицію. „Польща, разом із багатьма іншими країнами, готова взяти на себе відповідальність, яку передбачає „фіскальний пакт”, але за однієї умови: ці країни теж братимуть участь в процесі ухвалення рішень”, – заявив у Брюсселі прем’єр-міністр країни Дональд Туск.

Пропозиція Німеччини покласти на Єврокомісара з питань бюджетної політики „опіку” над урядом Греції не знайшла підтримки не тільки в Афінах, але й у інших лідерів. Новопризначений голова Європарламенту Мартін Шульц по завершенні круглого столу за участю очільників країн ЄС зазначив: „Я маю чітку позицію: слід будь-якими способами уникати того, щоб будь-які заяви – Німеччини чи інших держав – могли б створити враження, що ми забираємо в Греції суверенність, застосовуючи всі необхідні заходи для порятунку євро”. ☺

Мартін Шульц сподівається на позитивні зрушення

У січні було обрано нового Президента Європарламенту. Ним став соціаліст Мартін Шульц.

Зміна керівника інституції планова. Згідно з традицією цю посаду по чергово обіймають представники двох найчисленніших політичних груп. Перші два з половиною роки Європарламент очолював Єжи Бузек, делегований Європейською народною партією.

Новообраний Президент Європарламенту прокоментував у інтерв'ю "Німецькій хвилі" поточні стосунки між Євросоюзом та Україною. Зокрема – відстрочення парафування тексту Угоди про асоціацію, рішення ЄС відкласти підписання документа до покращення ситуації з демократією в Україні та зі справою Юлії Тимошенко.

– Рішення відкласти подальші дії було слухним. Думаю, Євросоюз правильно вчинив, здійснивши певний тиск на Україну, – сказав Мартін Шульц. – Однак відносини ЄС з Україною не можна узалежнювати винятково від справи Тимошенко. Тому ми всі опинилися в скрутному становищі. Звичайно, було б легше, якби питання Тимошенко вирішилося. Я думаю, що Україна зробила б собі велику послугу, якби зняла цю проблему.

Мартін Шульц додав, що ключовим для довгострокових відносин між ЄС

та Україною є дотримання нею принципів правової держави.

– Українському уряду це теж відомо, – зауважив він. – Призупинення процесу підписання Угоди про асоціацію продемонструвало, що він повинен показати зрушення в

певному напрямку. Сподіваюся, так воно і буде.

Нагадаємо, що в жовтні 2010 року Група прогресивного альянсу соціалістів і демократів у Європарламенті й Партія регіонів уклали між собою угоду про співпрацю. ☉

ЄС: інфляція сповільнюється, рівень безробіття зберігається

Попри кризу та тривожні прогнози щодо майбутнього зони євро, єдина європейська валюта залишається відносно стабільною. Про це свідчать оприлюднені Eurostat наприкінці січня дані щодо рівня інфляції та безробіття в країнах Європейського Союзу.

У грудні річний рівень інфляції склав 2,8% (у вересні-листопаді минулого року – 3%) і не перевищив показники проблемного 2008-го, коли він становив 3,7% по всьому ЄС і 3,3% – у зоні євро.

За даними Eurostat, у ЄС безробітними вважаються 23,6 млн громадян, з яких 16 млн проживають у зоні євро.

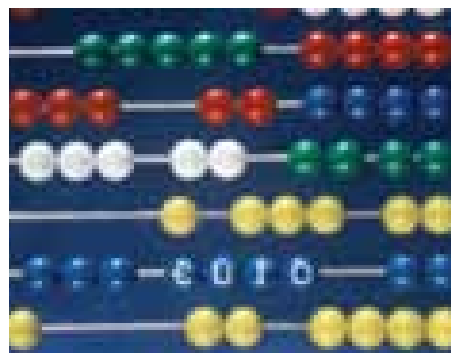
Якщо порівнювати з попередніми даними (грудень 2011-го), рівень безробіття залишився без змін і утримався на позначці 10,4% – цікаво, що саме

такими й були прогнози експертів. Однак відносно грудня 2010-го (10%) безробітних у євросоні стало на 0,4% більше.

Загалом, якщо порівнювати з 2010 роком, рівень безробіття у ЄС знизився в 14 країнах, зріс – у 12 та залишився без змін у Ірландії.

Найменше проблем із зайнятістю в Австрії (4,1% безробітних), Нідерландах (4,9%) та Люксембурзі (5,2%); найгостріша ситуація в Іспанії (22,9%), Греції (19,2%) та Литві (15,3%). У той же час саме країни Балтії демонструють найбільш позитивну динаміку: за рік рівень безробіття в Естонії знизився з 16,1% до 11,3%, у Латвії – з 18,2% до 14,8%, у Литві – з 18,3% до 15,3%.

Якщо аналізувати гендерну складову, то показники рівня безробіття се-

ред жінок та чоловіків практично ідентичні. Кількість представників сильної статі, які шукають роботу, збільшилася від 9,7% до 10,2% у євросоні та від 9,5% до 9,8% у ЄС в цілому; щодо жінок показник практично аналогічний: від 10,3% до 10,6% – у євросоні, від 9,6% до 9,9% – у ЄС. ☉

Зона тривоги та надії

Європейська Комісія оприлюднила економічні прогнози на 2012 рік щодо розвитку еврозони та Євросоюзу в цілому. Порівняно з попередніми оцінками, експерти переглянули показники в бік скорочення. Тоді йшлося про хоч мінімальне, однак, зростання ВВП на 0,5% – нині ж очікується, що 2012-го спад у зоні євро складе 0,3%. На думку фахівців Єврокомісії, такими є неминучі наслідки боргової кризи й втрати довіри споживачів через запровадження жорсткої бюджетної дисципліни.

Найскладніша ситуація у Греції та Португалії – відповідно мінус 4,4 і

3,3%. Не дуже втішні й італійські та іспанські перспективи – уряди цих країн запроваджують програми жорсткої економії, однак їхнє ВВП 2012-го року сягне рівня нижче нульової позначки.

Позитивну динаміку збережуть „важковаговики” ЄС: у Німеччині очікують зростання ВВП на 0,6% (на 0,2% нижче за осінній прогноз); у Франції – на 0,4%. Цікаво, що всі шанси збільшити свій ВВП на 0,5% має Ірландія (яка свого часу, як Греція й Португалія, зверталася за допомогою до ЄС).

Лідером економічного зростання у 2012-му, як очікується, стане

Польща. За оцінками Єврокомісії, польський ВВП може додати 2,5%, а інвестиції у Євро-2012 (оновлення шляхів та інфраструктури в цілому) посилять позиції держави на шляху економічного розвитку. Як зазначив Віце-президент Європейської Комісії Оллі Рен, Польща „...сповідувала економічну політику, яка призвела до зростання. Також позитивним стало те, що ця держава змогла уникнути відставання як під час фінансової кризи, так і після неї”.

Попри рецесію, яка охопила Європу, у Європейській Комісії констатують певні тенденції до економічного поживлення. Так, експерти прогнозують подальше зниження рівня інфляції: очікується, що за підсумками року він складе 2,1% для зони євро і 2,3% – для ЄС у цілому.

„Незважаючи на невтішний прогноз, ми бачимо ознаки стабілізації європейської економіки”, – наголосив, представляючи висновки експертів ЄС, Оллі Рен. За його словами, фінансові ринки заспокоюються, а настрої у ділових колах стає більш оптимістичним.

Посилення бюджетної дисципліни, створення економічного уряду Євросоюзу та інші структурні реформи, які переживає співдружність, повинні, на його думку, неминуче повернути віру в блискучі перспективи європейської економіки. ☺

ЄС запроваджує ембарго на поставки іранської нафти

Міністри закордонних справ держав Європейського Союзу ухвалили рішення щодо поетапного згортання імпорту нафти та нафтопродуктів з Ірану.

До 1 липня усі члени Євросоюзу мають припинити поставки з цієї країни. Нагадаємо, що до запровадження

ембарго Європа імпортувала близько 40% іранського „чорного золота”, з яких 68% споживали Греція, Італія та Іспанія.

До таких жорстких заходів ЄС спонукала відмова Тегерану розпочати конструктивний діалог та надати гарантії мирного спрямування іранської ядерної програми. Іран відкидає будь-

які звинувачення щодо розробки ядерної зброї та запевняє, що єдина його мета – задовольнити національні потреби в електроенергії.

Запровадження ембарго Тегеран розцінює як початок „психологічної війни” і погрожує перекрити Ормузьку протоку, через яку транспортується близько 40% світового видобутку нафти та значні обсяги газу.

ЄС також заборонив експорт обладнання й технологій для нафтохімічної промисловості, а також інвестування й створення спільних з іранськими компаніями підприємств у галузі нафтохімії. Разом із тим Євросоюз заморозив активи Центробанку Ірану в ЄС та припинив торгівлю з ІРІ золотом, цінними металами й алмазами. ☺

Європа на шляху до „біосупільства”

Європейська Комісія затвердила стратегію розширення використання в ЄС відновлюваних джерел енергії „Інновації на службі сталого економічного зростання: біоекономіка для Європи”.

Представляючи документ, член Європейської Комісії з наукових досліджень та інновацій Майре Гогхеган-Куїнн наголосила: „Європа повинна здійснити перехід до постнафтової економіки. Ширше застосування відновлюваних ресурсів – це не просто одне з рішень нагальної проблеми, це – необхідність”. За даними Єврокомісії населення планети до 2050 р. збільшиться більш ніж на 2 млрд й сягне 9 млрд осіб, а це означає, що зросте й потреба у харчах і кормах – на 70%, а також у енергії – на 100%.

ЄС вживає заходів для розв’язання цієї проблеми: обіг у секторі біоекономіки Євросоюзу склав близько € 2 трлн і забезпечує робочими місцями понад 22 млн робітників (що складає майже 9%

усього працездатного населення).

Термін „біоекономіка” означає економіку, яка використовує для промислового виробництва й продукування енергії біологічні ресурси землі та океану, відходить від виробництва продуктів харчування для людей і кормів для тварин. Також ідеться про розробку й запровадження біотехнологій у галузях сталого розвитку – наприклад, про перспективу використання відходів біологічного походження для виробництва добрив (замість хімічних) та біоенергії.

Як зазначила Майре Гогхеган-Куїнн, мова йде не про нове європейське законодавство, а про новий погляд і нові підходи до розв’язання проблем, що загострюються рік від року. Тому затверджений Європейською Комісією план включає три основні аспекти: пошук і запровадження інноваційних рішень для біоекономіки; розвиток ринків та конкурентоспроможності в цьому секторі;

зміна ментальності посадовців і громадян та стимулювання їхнього прагнення до роботи над вирішенням такого життєво важливого завдання. „Ми повинні сприяти переходу... до „біосупільства”, використовуючи інновації як двигун нашого руху. Це піде на користь нашому довкіллю, нашій продовольчій та енергетичній безпеці, а також майбутній конкурентоспроможності Європи”. ☺

„Дорожня карта” для інтернет-торгівлі

Жителі Старого континенту залишаються вельми консервативними в питаннях шопінгу, надаючи перевагу традиційним візитам до крамниць, – на відміну від американців та японців, які економлять час та гроші, купуючи товари й послуги через Інтернет. Виняток становлять лише британці та німці.

Як виявилось, тільки один із трьох європейців сьогодні зважається на покупки через Інтернет, і якщо в деяких країнах світу онлайн-торгівля стала буденним явищем, то в межах Євросоюзу вона загалом становить лише 3,5% від усієї комерції. Тому Європейська комісія вирішила вжити рішучих заходів, аби протягом наступних трьох років подвоїти обсяги інтернет-торгівлі. Для цього створено спеціальну „дорожню карту”, яку представлено в Брюсселі. Її реалізація дозволить зробити онлайн-розрахунки простішими, прозорішими та надійнішими. Від цього виграють і споживачі, і компанії-виробники та постачальники.

Комісар ЄС із питань внутрішнього ринку і послуг Мішель Барньє закликав усунути всі форми дискримінації, розвинути справедливую конкуренцію та полегшити долю споживачів: „Прогрес (інтернет-торгівлі) у деяких країнах неімовірний, так само, як ініціативи, до

яких вдаються, скажімо, великі підприємства Сполучених Штатів чи інших держав. Натомість, коли глянути на розрахунки, наприклад, за допомогою мобільного Інтернету, то бачимо, наскільки Євросоюз спізнюється”.

Як зазначають експерти, однією з головних перешкод на шляху розвитку інтернет-торгівлі на теренах ЄС є неузгодженість законодавства. Монік Гоєнс, генеральний директор Європейської організації захисту споживачів, констатує: „У торгівлі через Інтернет є ризик так званого транскордонного контракту. Йдеться про випадки, коли можуть бути застосовані закони різних держав, тож наперед невідомо, який саме закон буде захищати права споживача”.

Вона переконана, що слід створити суворішу систему покарань „брудної комерційної практики торгівлі через Інтернет”. Причому це стосується як схем та обладнок, які вже існують, так і тих, що тільки починають з’являтися.

У багатонаціональному Євросоюзі вважають за необхідне взяти до уваги й чутливі національні аспекти. Євродепутат від Німеччини Евеліне Гібгардт, котра займається проблемами організації інтернет-комерції в державах співдружності, наголошує: „Є деякі труднощі в пошуку відповідної гармонізації

(правил торгівлі), бо громадяни різних країн мають свої традиції та звички, і ми змушені їх поважати”.

Єврокомісар з питань цифрових технологій Ніле Кроек сформулювала конкретні кроки, які дозволять активізувати інтернет-торгівлю в ЄС.

По-перше, необхідно оптимізувати доставку товарів, придбаних онлайн, і в першу чергу транскордонних закупівель, де ця послуга нерідко досить дорога та погано адаптована до потреб споживачів; по-друге, слід виключити випадки невідповідності товарів, що пропонуються в інтернет-магазині, тим, що потрапляють до покупця; по-третє, вдосконалити чинну систему електронних розрахунків, зробивши її більш надійною та прозорою. ☺

2012: рік активного старіння та солідарності поколінь

Щороку тривалість життя європейців збільшується на 2-3 місяці, що переконливо свідчить про покращення його якості. Змінюється і сприйняття суті й меж поняття „вікова категорія”: більшість жителів Європи вважає, що період молодості триває до 42 років, а старість починається тільки після 64-х, тому люди у віці 55 років та старші відіграють значну роль у ключових сферах суспільного життя.

Про такі оптимістичні настрої громадян ЄС свідчать дані опитування, проведеного компанією

TNS Opinion & Social наприкінці 2011 року в 27 країнах Євросоюзу, а також у Хорватії, Ісландії, колишній Югославській Республіці Македонії, Норвегії та Туреччині. Під час дослідження було опитано 31280 респондентів віком від 15 років.

Майже три чверті (71%) європейців знають, що населення континенту старішає, однак понад 58% цілком спокійно оцінюють такий розвиток подій. Третина респондентів готові працювати й після виходу на пенсію, стільки ж виступають проти офіційного підвищення пенсійного віку, проте 60% опитаних вважають за необхідне надати право працювати і тим, хто мав би йти „на заслужений відпочинок”, – за бажанням.

Експерти наголошують на важливості цих даних, зокрема, для планування й розвитку ринку праці та реалізації концепції активного старіння. В рамках програми, що стала визначальною для Європейського року активного старіння та солідарності поколінь, планується створити такі умови для різних вікових груп, щоб люди будь-якого віку могли якнайкраще реалізувати свої здібності, здобувати нові компетенції та обмінюватися досвідом.

Робоча сила Європи стрімко старішає, й очікується, що до 2060 року понад 40% населення подолає 55-річний рубіж. Як зазначалося на Єв-

ропейській конференції „2012 – рік активного старіння та солідарності поколінь” (Копенгаген, 18-19 січня), вже сьогодні люди віком від 50 до 64 років складають майже чверть європейської армії праці, за 5 років чисельність пенсіонерів перевищить кількість працюючих. При цьому навільці цілком працездатні люди старшого віку, втрачаючи роботу, ідуть на пенсію, переважно достроково.

„Ми маємо змінити таке ставлення до кар’єри, – наголосив у виступі на конференції Єврокомісар з питань зайнятості, соціальної політики та інтеграції Ласло Андор. – Але для цього необхідно запроваджувати й підтримувати такі заходи, як перепідготовка, підвищення кваліфікації, сприяння в пошуку роботи й започаткуванні власного бізнесу”. Тому в рік „турботи про срібну (сиву) робочу силу”, ЄС поставив завдання створити умови для того, щоб люди похилого віку продовжували робити вагомий внесок у створення національного багатства своїх країн, зберігаючи якість власного життя. На програму заохочення продовження кар’єри з Європейського соціального фонду буде спрямовано € 1 млрд.

Заходи в рамках Європейського року активного старіння та солідарності поколінь відбуватимуться не тільки в ЄС, адже ця проблема є актуальною в усьому світі. ☺

Дізнатися більше про програму Року та долучитися до його подій можна за адресою:

<http://europa.eu/ey2012/ey2012main.jsp?catId=972&langId=en>

Інтернет консолідує покоління

7 лютого світ удев’яте відзначив День безпечного Інтернету. У 30 країнах Європи відбулося понад 100 тематичних заходів, об’єднаних тематикою Європейського року активного старіння. Головний лейтмотив свята – зв’язок між поколіннями: добре обізнана з технікою молодь навчатиме старших користуватися новітніми технологіями, а вони – ділитимуться життєвим досвідом безпечного користування Інтернетом.

Така тема Дня безпечного Інтернету цілком на часі, адже, за даними опитувань, 63% дітей дізнаються про безпечне

поводження в Інтернеті від батьків; 58% – від учителів; 44% – від своїх однолітків. При цьому 77% молодих людей у віці 13-16 років (та 38% дітей у віці 9-12 років) мають свій профіль у соціальних мережах; і 12% європейців у віці 9-16 років визнають наявність певних факторів у онлайн-мережі, які їх турбують.

В Україні День безпечного Інтернету відзначено вчетверте. Статистика свідчить: 96% українських дітей та підлітків у віці від 10 до 17 років користуються Інтернетом, проте 51% з них не має жодної гадки щодо загроз, які їх очікують у Світовому павутинні. ☺

Х'ю Беррідж: „Питання акредитації стосуються буквально всього”

В Україні стартував проект Твіннінг „Подальше посилення діяльності Національного агентства з акредитації України згідно з європейською практикою”. Про плани й завдання проекту „Євробюлетень” розмовляв із його постійним радником Х'ю Берріджем.

– Наскільки важливим є для України досягнення європейських стандартів у сфері акредитації?

– Гармонізація української системи акредитації з європейськими нормами означатиме, що в Євросоюзі визнаватимуть якість українських послуг і товарів. Це допоможе українським виробникам експортувати свою продукцію в ЄС. Нині для цього їм потрібно сертифікувати товари чи послуги в одній із держав Союзу – аби довести, що продукція є прийнятною для продажу на його території. Мета нашого проекту – створити такі умови, щоб це можна було робити в Україні, в її лабораторіях та сертифікаційних органах. І щоб результати тестувань визнавали в ЄС та в усьому світі.

Це вже другий подібний проект Твіннінг – перший завершився близько року тому. В результаті Євросоюз уже визнає українську сертифікацію в сфері персоналу. Наше завдання – поширити це визнання на лабораторні випробування та сертифікаційні органи.

Важливо розуміти, що питання акредитації стосуються буквально всього. Для виробників це спосіб довести, що якість їхніх товарів справді відповідає тому, що вони декларують. Для покупців сертифікація продукції означає гарантоване дотримання виробниками певних стандартів.

Бюджет проекту „Подальше посилення діяльності Національного агентства з акредитації України згідно з європейською практикою” складає € 1,5 млн.

З боку ЄС участь у проекті беруть Британський інститут стандартів, Служба акредитації Об'єднаного Королівства, Національна фізична лабораторія (Велика Британія) та німецький Федеральний інститут матеріальних досліджень і випробувань.

– Наскільки українська система акредитації відрізняється нині від європейської?

– Я не думаю, що йдеться про велику різницю. Як і в інших сферах, ця ситуація потребує вдосконалення. Потрібні суттєві зусилля з боку самих компаній. Наприклад, у тому, що стосується належного обліку, – вимагається певний формат ведення документації. Власне, постає завдання навчити людей працювати згідно з визначеними правилами. Досягти того, щоб в Україні пов'язані з акредитацією дії провадилися у такий самий спосіб, як і в Євросоюзі.

– Отже, мова йде не про революцію в українській системі акредитації, а про її покращення?

– Так, в основному йдеться про вдосконалення української системи акредитації. В Україні найбільше проблем з акредитацією саме у сільському господарстві.

Україна – велика сільськогосподарська країна, а Євросоюз – великий споживач сільськогосподарської продукції. Тому для України важливо, щоб її продукція мала підтвердження відповідності вимогам ЄС. Зауважу також, що підігнана під європейські норми система акредитації може бути дещо дорожчою – через більшу кількість процедур сертифікації. Але ж якщо випробування й сертифікацію можна буде проходити в Україні, це, зрештою, дозволить зекономити кошти.

– Які заходи відбуватимуться в рамках проекту?

– Ми привезитимемо в Україну спеціалістів з ЄС, котрі будуть проводити тренінги щодо акредитаційного процесу в різних сферах. Також заплановано візити до Німеччини та Великої Британії українських спеціалістів, котрі працюють в акредитаційних структурах, – вони відвідають аналогічні тамтешні установи.

Також відбудуться візити керівників українських органів акредитації до європейських акредитаційних агентств. Переконали, що всі ці заходи сприятимуть досягненню поставленої нами мети. ☺

Домашнє завдання не виконано

1 лютого виповнилася річниця від набуття Україною повноправного членства у Європейському енергетичному співтоваристві. З цієї нагоди аналітичний центр „Діксі груп” проаналізував виконання Києвом відповідних зобов’язань.

Це, насамперед, перенесення до національного законодавства директив і нормативних актів ЄС у сфері енергетики та їх імплементація. Дослідження, участь в якому взяли провідні українські експерти, засвідчило: Україна свої зобов’язання не виконує.

– Повністю не виконано жодне, – наголосила на прес-конференції керівник

„Діксі груп” Олена Павленко. – Складається враження, що у сторін були різні очікування від членства України в Європейському енергетичному співтоваристві. Україна шукала кошти для модернізації своєї газотранспортної системи та інструменти для блокування будівництва „Південного потоку”. Європейська ж сторона насамперед очікувала на реформи в українському енергетичному секторі”.

У дослідженні зазначено, що процес імплементації зобов’язань залишено „напризволяще”. Не відчувши негайних дивідендів від членства в ЄЕС, український уряд втратив інтерес до нього.

Це спричинило прострочення виконання більшої частини зобов’язань, закритість процесу та консервацію його у рамках вузького кола осіб. І навіть – використання членства в Європейському енергетичному співтоваристві не для реформ, а для маніпуляцій: коли під маркою „європейських” просувають зміни, які посилюють ручне керування замість конкуренції. За приклад експерти наводять законопроект про реформування нафтогазового комплексу, який наділяє Кабмін правом одноосібно реорганізувати сектор енергетики.

Проблемою названо також незадовільну комунікацію між європейською та українською сторонами.

– У першій половині 2011 року співробітництво між українською робочою групою та секретаріатом Енергетичного співтовариства було досить активним. Але потім кількість зустрічей стала скорочуватися, через що ефект взаємного невдоволення посилювався, – зауважив керівник програм „Діксі груп”, головний редактор сайту „Українська енергетика” Роман Ніцович. За результатами дослідження було підготовлено низку рекомендацій. Зокрема, експерти радять посилити контроль над процесом імплементації зобов’язань України, розширити коло його учасників і зробити його більш відкритим. ○

ЩО УКРАЇНА ЗОБОВ’ЯЗАЛАСЯ ІМПЛЕМЕНТУВАТИ

СФЕРА ГАЗУ

• Директива 2003/55/ЄС стосовно загальних засад функціонування внутрішнього ринку природного газу до 1 січня 2012

• Регламент №1775/2005 про умови доступу до систем транспортування природного газу до 1 січня 2012

• Директива 2004/67/ЄС про заходи із забезпечення безпеки постачання природного газу до 1 січня 2012

СФЕРА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

• Директива 2003/54/ЄС про загальні правила функціонування внутрішнього ринку електроенергії до 1 січня 2012

• Регламент №1228/2003 стосовно умов доступу до мережі транскордонної передачі електроенергії до 1 січня 2012

• Рішення Комісії 2006/770/ЄС, що вносить зміни до додатка до Регламенту №1228/2003 стосовно умов доступу до мережі транскордонної передачі електроенергії до 1 січня 2012

• Директива 2005/89/ЄС стосовно заходів для забезпечення безпеки інвестування до системи електропостачання та інфраструктури до 1 січня 2012

СФЕРА ДОВКІЛЛЯ

• Директива 85/337/ЄЕС стосовно оцінки впливу певних державних та приватних проектів на довкілля з поправками, внесеними Директивою 97/11/ЄС та Директивою 2003/35/ЄС, до 1 січня 2013

• Директива 1999/32/ЄС щодо зменшення вмісту сірки у певних видах рідкого палива до 1 січня 2012

• Директива 2001/80/ЄС стосовно встановлення граничного рівня викидів певних забруднювачів до атмосфери великими спалювальними установками до 1 січня 2018

• Пункт 2 статті 4 Директиви 79/409/ЄС стосовно охорони диких птахів до 1 січня 2015

СФЕРА ВІДНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

• План імплементації Директиви 2001/77/ЄЕС стосовно сприяння використанню електроенергії, виробленої за допомогою відновлюваних джерел енергії, на внутрішньому ринку електроенергії до 1 липня 2011

• План імплементації Директиви 2003/30/ЄС стосовно сприяння використанню біопалива та інших відновлюваних видів палива для транспорту до 1 липня 2011

Детальніше про дослідження „Діксі груп”:

http://ua-energy.org/upload/files/Ukraine_first%20year%20in%20Energy%20Community.pdf

Михайло Гончар: „Двосторонній формат усе ще можливий”

Початок 2012 року видався багатим на „газові” події. Про це „Євробюлетень” розмовляв із директором енергетичних програм центру „Номос” Михайлом Гончаром.

– Як співвідносяться між собою членство України в Європейському енергетичному співтоваристві та можливе створення нею й Росією консорціуму з управління ГТС?

– Треба розуміти, що членство в ЄЕС накладає певні правові рамки. Тож створення консорціуму чи спільного підприємства має відповідати тим положенням директив та регламентів ЄС, які Україна зобов’язалася імплементувати.

Це означає, що російський „Газпром” не може долучитися до управління українською ГТС у тому вигляді, в якому ця ідея розглядалася дотепер. Щоб це стало можливим, треба мати або „Газпром”, реформований відповідно до тих-таки європейських правил, або іншого партнера з російського боку. Ясно, що на сьогодні обидва варіанти нереальні.

У принципі, Україна мала б чітко заявити „Газпрому”, що будь-які переговори щодо можливого співробітництва в газовій сфері мають відбуватися з урахуванням її зобов’язань у рамках членства в ЄЕС. Цього зроблено не було. Тож „Газпром” у притаманній йому манері відразу почав намагатися змінити ці правила гри в Україні, не допустити імплементції тут європейських норм. У грудні з’явилася інформація, що від України навіть вимагають вийти з Європейського енергетичного співтовариства. „Газпром” чудово бачить загрози, які несе йому дотримання Україною європейських газових директив і регламентів. Тоді на російську компанію чекатиме те, що зараз відбувається з нею в ЄС: „Газпрому” не дозволяють брати участь у транспортних та розподільчих активах. Це цілком відповідає принципам лібералізації газового ринку і створення сприятливого середовища для споживачів.

– На початку лютого ЄС висловив бажання долучитися до переговорів між Києвом і Москвою, які стосуються ГТС. Наскільки це реально?

– Нагадаю, що у вересні минулого року Єврокомісія оприлюднила стратегію відносин ЄС із третіми країнами, які мають важливе значення для Союзу щодо енергозабезпечення. Серед іншого там передбачено тристоронню модель організації політично-адміністративного діалогу між Росією, Україною та ЄС. Тому тут Євросоюз діє хоч і з запізненням, але відповідно до визначеної ним стратегії. Власне, він мав би зіграти на випередження й чітко наголосити на тому, що Україна є членом Європейського енергетичного співтовариства і перебуває на спільних з ним позиціях. Але й Україна зі свого боку вже давно мала б звернутися до Брюсселя з пропозицією якомога швидше ініціювати такий тристоронній формат. Стратегія ж умовляння Москви навряд чи спрацює. Російська сторона завжди уникатиме багатосторонніх форматів. Вона намагається працювати у двосторонньому, тому що там апріорі сильніша.

– Чи все ще можливий двосторонній українсько-європейський формат із модернізації української ГТС?

– Звичайно. Євросоюз заявляє про свою готовність діяти відповідно до брюссельської декларації від березня 2009 року. Міжнародні банки також готові надати кредити. Але Україна не виконала записаних у документі зобов’язань щодо реформування газового сектора. Вона мала б реорганізувати НАК „Нафтогаз України”. Виокремити з неї „Укртрансгаз”, аби створити само-

стійну компанію, яка працюватиме як ефективна комерційна структура, взяти кредити, долучити до них інвестиції та згодом повернути запозичені кошти. Бо ж хто дасть українській стороні гроші, якщо вона не може пояснити, як їх віддаватиме і чи віддаватиме взагалі? ☺

ЄС ГОТОВИЙ ДОПОМОГТИ, АЛЕ ЗА ПЕВНИХ УМОВ

Євросоюз готовий сприяти модернізації української газотранспортної системи за визначених раніше умов. Про це заявив під час міжнародної конференції „Природний газ та енергетичне майбутнє України” головний радник Гендиректорату Єврокомісії з енергетики Крістобал Бургос.

– Добре функціонуюча, надійна та конкурентна транзитна система – необхідна передумова не лише для безпеки постачання газу в Європу, але й для економічного розвитку України, – наголосив він. – Це можливо за певних умов. Перше: забезпечення незалежності українського оператора з транзиту газу в тому, що стосується його юридичного статусу, організації, ухвалення рішень та рахунків. Друге: надання йому можливості отримувати доходи від транзитної діяльності та дозволити мережі функціонувати на цілком комерційній основі. Третє: забезпечити, щоб тарифи за доступ до мережі відображали реальну вартість, включаючи належне повернення інвестицій. Четверте – зберігання і транспортування газу мають бути цілком прозорими.

„Парафування відбудеться, щойно завершать юридичні формальності”

Протягом останнього місяця у медіа лунало чимало висловлювань і припущень щодо терміну парафування Угоди про асоціацію. Зокрема, про це йшлося в інтерв'ю Голови Представництва Європейського Союзу в Україні Жозе Мануела Пінту Тейшейри порталу „ЛІГАБізнес Інформ”.

– Парафування може відбутися досить швидко, – сказав Посол. – Та парафування – це лише підтвердження того, що сторони згодні з текстом угоди. Це технічна, а не політична процедура. Парафування відбудеться, щойно буде завершено деякі юридичні формальності. Не скажу точно коли,

але принципових перепон немає. Однак парафування, як я вже сказав, – це формальність. Важливими політичними віхами є підписання, на яке повинні дати згоду всі 27 країн-членів, і після цього – ратифікація угоди парламентами держав-членів ЄС, українським парламентом та Європарламентом.

Жозе Мануел Пінту Тейшейра також відповів на запитання щодо можливих некоректних трактувань самого факту парафування угоди, зокрема перебільшення його значення.

– Ми усвідомлюємо можливість викривленого трактування цієї події. Але наша з вами роль як журналіс-

тів полягає в тому, щоб інформувати громадськість про реальність, – наголосив він. – Парафування – це не підписання. Це просто підтвердження того, що переговорний процес завершено. Ми отримали багато звернень від представників громадянського суспільства й лідерів опозиції, зокрема пані Тимошенко, щодо необхідності завершити переговорний процес. У цьому разі Україна залишається прив'язаною до наявного тексту, і навіть якщо в майбутньому зміниться влада, не треба буде починати переговори заново.

Зважаючи на ризик введення суспільства в оману повідомленнями про те, що парафування – це величезний успіх влади й що вона досягла всіх намічених цілей у відносинах з ЄС, нам треба пояснювати, що це не так. Справді, це успіх, тому що переговори завершено. Але це не старт процедури асоціації з ЄС і всього, що її супроводжує. У тому числі інтеграції України в європейський ринок. Угода набуде чинності лише після підписання і ратифікації. І до цього держави ЄС займатимуть жорстку позицію щодо дотримання Україною європейських цінностей.

Нагадаємо, що про завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію оголосили на останньому саміті ЄС-Україна, який відбувся в грудні минулого року в Києві. Тоді ж було підкреслено, що підписання документа стане можливим тільки після прогресу України в сфері демократії та прав людини. ☉

ЄС інвестує € 3 млн у молодіжну політику на теренах Східного партнерства

У березні Єврокомісія оголосить конкурс на виконання контракту в сфері молодіжного регіонального виміру Східного партнерства. Максимальний бюджет його становитиме € 3 млн.

Головними цілями контракту мають бути підтримка зростання потенціалу органів державної влади та представників громадянського суспільства, що працюють у молодіжному секторі

країн-учасниць Східного партнерства, сприяння залученню якомога більшої кількості зацікавлених сторін до розробки та імплементації молодіжної політики, пріоритетність питань молоді у відповідних сферах політики, розв'язання основних потреб неповносправних молодих людей, забезпечення впізнаваності молодіжної програми Східного партнерства тощо. ☉

Безвізовим перспективам бракує прогресу

10 лютого Європейська комісія та Європейська служба зовнішньої дії оприлюднили другу спільну доповідь про виконання Україною Плану дій з візової лібералізації.

У документі відзначено певний прогрес, але водночас наголошено на численних недопрацюваннях у тому, що стосується ухвалення належного законодавства. Відповідно до Плану дій з візової лібералізації успіхи України оцінюються в чотирьох сферах.

Перша – „Безпека документів, включаючи біометричні паспорти“. З доповіді випливає, що це на сьогодні чи не найслабша ланка законодавчої фази виконання плану дій. У жовтні 2011 року Президент Віктор Янукович заветував закон „Про документи, що посвідчують особу і підтверджують громадянство України“ – йдеться про запровадження біометричних паспортів. На початку лютого парламент відхилив його в цілому. 15 лютого Кабінет міністрів вніс на розгляд Верховної Ради новий законопроект.

Дещо краще оцінює Брюссель виконання вимог другого блоку – „Незаконна міграція, включаючи реадмісію“. Наголошено на великій законодавчій роботі в сфері управління кордонами. Водночас у доповіді підкреслено потребу зміцнення міжінституційного співробітництва. Приблизно така ж ситуація з управлінням міграцією: ухвалено законодавство, але потрібно ухвалити підзаконні акти та регуляторні норми. Так само існує вже досить непогана законодавча база в сфері надання притулку, однак деякі важливі положення вимагають модифікації, змін потребують й інші дотичні до питання закони.

Третя сфера – „Громадський порядок та безпека“. У звіті відзначено ухвалення низки законів щодо боротьби з організованою злочинністю, корупцією, торгівлею людьми, відмиванням грошей та фінансуванням тероризму. Водночас практично за кожним із пунктів доповідь містить зауваження й рекомендації щодо подальших дій. „Обмеженого прогресу досягнуто в боротьбі з корупцією, – йдеться, наприклад, у звіті. – Ухвалене законодавство залишається неповним, у деяких аспектах двозначним, і воно досі не відповідає основним вимогам відповідних інструментів Ради Європи та ООН. Не виконано важливі рекомендації Групи Ради Європи з протидії корупції (GRECO). У жовтні 2011 року було ухвалено закон про Національне антикорупційне бюро, однак він містить швидше загальні вказівки

для подальших дій і не вирішує деякі з актуальних проблем...”

Насамкінець – четверта сфера: „Зовнішні зносини і фундаментальні права“. У звіті зафіксовано щодо неї „певний прогрес“. Відзначено ухвалення кількох важливих поправок до законодавства, що стосується вільного пересування осіб. Водночас наголошено, що ратифікація Україною відповідних міжнародних конвенцій та певні положення Конституції не є достатніми самі по собі. А ефективна імплементація цих принципів вимагає ухвалення певних законів, а також гармонізації чинного законодавства з положеннями ратифікованих міжнародних договорів та конвенцій.

Висновок, що логічно випливає зі звіту, такий: Україна поки що зробила недостатньо для переходу від першої, законодавчої, фази виконання плану дій до фази імплементаційної. ☉

ЧИ ВДАСТЬСЯ ПЕРЕЙТИ З „КОСМЕТИЧНОЇ ФАЗИ“ НА НОВИЙ РІВЕНЬ?

„Чи вистачить косметичних реформ для скасування віз?“ – над цим запитанням експерт ініціативи „Європа без бар’єрів“ Олександр Сушко розмірковує у статті, надрукованій в січні у тижневику „Дзеркало тижня“. „Досягнення поставленої мети дедалі менше залежить від технічних критеріїв (у принципі досяжних) і дедалі частіше наражається на системні проблеми, розв’язання яких може вимагати іншого світоглядного підходу, мало властивого представ-

никам нинішніх порядків в Україні, – пише він. – Чи можна домогтися скасування віз до ЄС, не міняючи нічого по суті в „чутливих“ сферах вітчизняної внутрішньої політики? Відповідь на це запитання не очевидна. Водночас очевидне бажання і сподівання офіційного Києва проскочити між крапельками проблем зайнятого власними завданнями Євросоюзу, мінімальними зусиллями вирвати безвізовий приз і ефектно піднести його виборцям. Тим часом ЄС явно не налаштований

на повторення безвізової поспішності, проявленої у відповідь на незавершені реформи в країнах Західних Балкан“. Він також зауважує: „Безперечно, чинник безвізової перспективи сприяв мобілізації та конструктивному налаштуванню зацікавленої частини державного апарату. На жаль, ця зацікавлена частина не настільки велика, щоб скласти критичну масу, і не настільки сильна, щоб вивести проведені реформи з нинішньої косметичної фази на якісно інший рівень“.

Ірина Сухініна: „Проект поширює європейський досвід співпраці між владою і громадою”

Уже другий рік триває фінансований Євросоюзом проект „Громадянин і держава: розвиток партнерства для ефективного управління в Україні”. Про його реалізацію розповіла Ірина Сухініна – координатор проектів та партнерських зв'язків Британської Ради, яка реалізує проект разом із Лабораторією законодавчих ініціатив та Асоціацією „Соціально-економічні стратегії і партнерства”.

– Як би ви охарактеризували нинішній стан відносин у форматі „громадянин – держава”?

– За останнє десятиріччя завдяки численним міжнародним програмам, зокрема й за підтримки Євросоюзу, відбулося значне зростання спроможності недержавних організацій. Проте в деяких регіонах співробітництво влади і громадянського суспільства формальне або недостатнє – а тому неефективне. На сьогодні в Україні законодавчо закріплено багато ініціатив у сфері взаємодії громадськості з владою, проте більшість із них рекомендаційні. Тож виконання цих положень часто залежить від політичної волі конкретних осіб на місцях.

Представники органів влади на місцевому рівні часто не бачать необхідності в тісному співробітництві з грома-

дою. Причиною цього є, серед іншого, недостатня обізнаність у вигодах такої співпраці для суспільства. Отже наш проект націлений на розповсюдження європейського досвіду співпраці між органами влади й громадою. Кодекс ефективної практики громадської участі в процесі ухвалення рішень Ради Європи подає конкретні форми співпраці на різних рівнях залучення громадянського суспільства. А саме – інформування, консультації, діалог та партнерство. Для оптимізації процесу ухвалення політичних рішень представники органів влади та недержавних організацій мають враховувати ці форми співпраці на всіх етапах процесу вироблення політики. Це саме те, чого бракує нині українському суспільству.

– Як саме проект досягає своєї мети з налагодження ефективнішої співпраці між владою і громадянським суспільством?

– Протягом першого року Британська Рада провела серію тренінгів, підготовлених у співпраці з нашим стратегічним консультантом Крістін Форестер (Велика Британія) та експертами наших партнерів, – окремо для представників органів влади й окремо для організацій громадянського суспільства.

Після цього представники органів влади та громад об'єднали зусилля для вироблення спільних рішень щодо вдосконалення співпраці на місцях. Зокрема, було підготовлено конкретні рекомендації та зауваження, що ввійшли до Зеленої книги громадської участі в процесі ухвалення рішень на місцевому рівні, а також до Протоколу ухвалення політичних і стратегічних рішень. Крім цього, зауваження та рекомендації учасників проекту будуть подані до парламенту для врахування під час перегляду відповідного законодавства.

Усі напрацьовані під час проекту форми й методи співпраці буде протестовано під час реалізації міні-проектів. Їх виконуватимуть коаліції недержавних організацій і представників органів влади у відповідному районі. Саме це й допоможе виявити, що саме працює в Україні, а що – ні, та які вдосконалення потрібні.

– Чому для реалізації першого етапу проекту було обрано Донецьку й Луганську області та як відбувається заплановане поширення напрацювань у інших регіонах?

– Саме зараз проект проходить „апробацію” через реалізацію міні-проектів у пілотних районах Донецької й Луганської областей. Їх обрано через попередній досвід виконання проектів Британською Радою в цьому регіоні, активну позицію громад та зацікавленість місцевих органів влади у такому проекті.

На жаль, протестувати напрацювання проекту в багатьох інших регіонах неможливо, зокрема, через регіональні особливості нашої країни. Отож поширення досвіду проходитиме іншим чином: підготовлені за участю представників громад і місцевих органів влади документи буде надіслано для коментарів в інші регіони через мережі партнерських організацій. Крім того, представників інших областей буде запрошено на фінальну конференцію, де ми ділитимемося набутим досвідом.

– Що зі зробленого в рамках проекту до цього часу вважаєте найефективнішим?

– Неможливо виділити щось окремо як найефективніше. Так само, як не може бути універсального засобу, який би однаково ефективно працював скрізь, адже в кожному регіоні своя ситуація. Наш проект побудовано таким чином, що кожен наступний етап логічно випливає з попереднього, і всі вони ведуть до конкретної мети – удосконалення місцевого управління через активне залучення громадян до ухвалення рішень, які безпосередньо їх стосуються.

Проте безумовним успіхом можна було б назвати домовленість з органами влади у Донецькій та Луганській областях про фінансування міні-проектів з обласних бюджетів. Це свідчить про зацікавленість влади у втіленні європейського досвіду залучення громадськості. А також про усвідомлення того, які вигоди може принести в управлінській процесі досвід недержавних організацій, їхні знання і зв'язки з громадою. ☉

Шановні читачі!
У зв'язку з поступовим переходом на електронну версію „Євробюлетеня” та зменшенням накладу друкованого видання, пропонуємо Вам замовити електронну версію „Євробюлетеня” (до 2 Мб) за адресою:
http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/newsletter_subscription/index_uk.htm

Ми будемо вдячні, якщо Ви поінформуєте про таку можливість своїх колег та друзів!

Підпишіться на „Євробюлетень” та новини Представництва ЄС в Україні:

 http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/newsletter_subscription/index_uk.htm

Завітайте на сторінку ЄС:

 <http://www.facebook.com/pages/Delegation-of-the-European-Union-to-Ukraine/126879227356714>

Бен л'Онкл Соул (Франція)

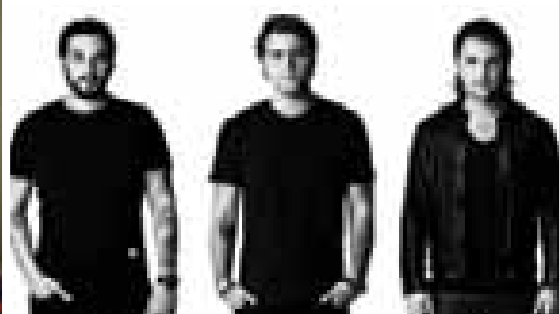
Джеймс Вінсент МакМорроу (Шотландія)

Агнес Обель (Данія)

Переможці

Шведська хаус-мафія

Афроджек (Нідерланди)

EUROPEAN
BORDER
BREAKERS
AWARDS
2012
WWW.EUBA-AWARDS.EU

Європейську музичну премію "Руйнівники кордонів" (European Border Breakers Awards) вручено. Урочиста церемонія відбулася під час фестивалю Eurosonic Noorderslag у Гронінгені (Нідерланди). Представляємо переможців – молодих талановитих виконавців, чії дебютні альбоми продаються у країнах ЄС найуспішніше. А приз глядацьких симпатій отримала Села Сью (Бельгія).

„Розвиток європейської культури й креативності залежить від економічного поступу, збільшення кількості робочих місць та соціальної інтеграції. Тому дуже важливою є підтримка проєктів на кшталт фестивалю Eurosonic Noorderslag. Саме зараз, під час кризи, необхідно інвестувати в культуру – для збереження й розвитку мистецтва. Європейська Комісія виступає за посилення всебічної підтримки культурної сфери, включаючи фінансування. Адже обмеженість культурного та соціально-економічного розмаїття стримуватиме й економічне зростання”, – наголосила у своїй статті (www.opiniestukken.com) Комісар з питань освіти, культури, багатомовності та молоді Андрулла Вассіліу.

Дізнайтеся більше: <http://www.europeanborderbreakersawards.eu/content/european-commission-european-pop-music-deserves-more>

Села Сью (Бельгія)

Електро Гуззі (Австрія)